

bevist om, at naar Alderdomsunderstøttelsen i dette Øjeblik koster 60 Millioner, vil den koste mindst 80 Millioner efter dette Forslag, og dette vil netop komme de gamle i Samfundet til gode. Jeg tror, ingen, der har arbejdet med dette Forhold, tør benægte, at det vil blive et betydeligt større Beløb, der nu gaar ud til dem, og saa meget mærkeligere synes jeg, det er, at man desuagtet ikke vil stemme for dette Forslag.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker det ærede Udvalgs Flertal for Indstillingen om Vedtagelse af det foreliggende Lovforslag i den Skikkelse, det har faaet ved Behandlingen i det høje Landsting, og jeg vil gerne dertil knytte en Tak til Udvalgets ærede Ordfører (Hedegaard) og det ærede Medlem Hr. Vesterager for de Udtalelser, de i denne Sammenhæng har fremsat. Det viser sig her ved eneste Behandling af Sagen, at de to Partier, som ved Sagens tredie Behandling undlod at stemme her i Tinget, indtager den samme Stilling nu, og det til Trods for, at der fra disse Partiers Ordførere har lydt anerkendende Ord om det Grundprincip, paa hvilket Forslaget er bygget. Dette Grundprincip er under Behandlingen i den høje Rigsdag blevet fuldkommen klart opretholdt. Overgangen fra Understøttelser, fastsatte paa Grundlag af et frit Skøn, til faste Beløb er opretholdt. Den Spore, der i Satsernes Udformning var nedlagt for de gamle til længst muligt at være Selvforsørgere, er bevaret, og det Incitament, som gennem Lovforslaget var tilvejebragt til Fremme af Tendensen til at opspare i de gode Aar til at imødegaa de eventuelt mindre gode i Alderdommen, er opretholdt. Det forekommer da mig, at der gennem dette Lovforslag er tilvejebragt en saare værdifuld Ændring paa det Omraade, Lovforslaget angaar, en Ændring, hvorved i alt væsentligt de Anker fjernes, som fra forskellig Side — og efter min Opfattelse til Dels med Rette — er fremført mod den hidtidige Alderdomsunderstøttelseslovgivning.

Jeg kan da ganske slutte mig til det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, naar han udtalte sin Forundring over den Stilling, de to Partier indtager til dette Lovforslag, en Forundring, der bliver saa meget større under Hensyn til den Skildring, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har givet af den Udvikling, som han forventer, at Gennemførelsen af dette Lovforslag maa kunne blive Begyndelsen til.

Jeg synes, at hvis det ærede Medlem Hr. Borgbjerg virkelig har Tro til, at her gøres det første Skridt frem mod Tilvejebringelsen af de Tilstande i vort Folk, som han ønsker skal tilvejebringes gennem en almindelig Folkepensionering, saa er det en ganske mærkværdig Ting at nægte sin positive Medvirken til, at dette første Skridt gøres; og det er det, det ærede Medlem paa sit Partis Vegne gør. Det ærede Medlem Hr. Rode sagde, at det radikale Venstre ogsaa i denne Sag maa handle paa samme Maade som Socialdemokratiet, som det ærede Medlem Hr. Rode jo i alt væsentligt har erklæret sig enig med i denne Sag, og det maa man gøre, siger det ærede Medlem Hr. Rode, fordi dette Lovforslag paa visse Steder betyder Fremskridt, paa andre Steder Tilbagekridt; der vil blive Kommuner, siger det ærede Medlem Hr. Rode, hvor de Ydelser, der skal præsteres i Henhold til Loven, vil forekomme at være en Forbedring i Sammenligning med det, der hidtil er ydet, men der er andre Steder, hvor det modsatte vil blive Tilfældet. Men jeg kan dog ikke tænke mig, at det ærede Medlem Hr. Rode skulde mene, at Taksterne i en Aldersrentelov skulde fastsættes paa den Maade, at man søgte til de Kommuner, hvor den største Alderdomsunderstøttelse præsteres, og ud fra disse Ydelser byggede Skalaen op. Jeg tror, at hvis man skulde følge det Princip, vilde man komme til en Lovgivning, der vilde medføre Udgifter, som vilde være uoverkommelige for Stat og Kommune. Og saa vil det ærede Medlem Hr. Rode altsaa paa dette Punkt gaa endnu videre end Socialdemokratiet, hvis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, udtalte, at naar man skulde søge frem mod en almindelig Folkeforsikring, skulde det naturligvis være Pensioner af en Størrelse, som var overkommelig for Stat og Kommune.

Man har talt om, at der ved Landstingets Behandling af det foreliggende Lovforslag er sket Forringelser, medens man paa den anden Side — hvilket naturligvis kun kan glæde mig — ogsaa har haft Øjet aabent for, at der her og der ved Landstingets Behandling er gennemført ikke uvæsentlige Forbedringer. Mig forekommer det nu, at hvad Forringelserne angaar, saa kan de tages med ret let Sind, og det kan vel for fleres Vedkommende diskuteres, om de virkelig betegner Forringelser. Naar man nu fra Landstingets Side har indført i Lovfor-